

Nýskipan innan heimahjálpinu — treytað av váttan

— Umhugsað verður nú eisini um at lata fólk, sum ikki eru før fyri at gera tað sjálvi vegna sjúku ella annað brek, fáa mat bornan heim, sigur Jákup Lindenskov, landsstýrismaður

Hetta verður gjørt fyri tey, sum oftast eldri fólk, kunnu verða verandi í heimum.

Tey koma at gjalda fyri matin, men tað verður sjálvandi til ein rimuligan pris.

Virkið hjá heimahjálpinu verður sostatt viðkað. Skipanin lagar seg eftir, hvussu tørvurin er. Tað er t.d. møguleiki fyri at fáa hjálp í styttri ella longri tíðarskeið. Talan er í løtuni um eina skipan, soleiðis at fólk, sum ikki eru før fyri at gera tað sjálvi, kunnu fáa hjálp til

reingerð, døgurða, ein frískan túr, orindir o.s.fr.

— Umhugsað verður at fáa matin, sum nú er talan um um, lætlan frá ellisheimi ella sjúkrahúsi. Tað skal ikki vera til hotellpris, men soleiðis, at tey sum móttaka, sjálvi eru før fyri at gjalda matin.

— Men fyri at hendan skipanin kann koma í lag, skal sjálvandi játtan til, sigur Jákup Lindenskov.

Tá tær fyrstu heimahjálpararnir finga endaligt prógv í summar

Nevndin loyst úr starvi

Nevndin fyri at varðveita eina slupp í Fuglafirði er loyst úr starvi. Grundin til hetta er tann einfalda: sluppin er søkt fyri umleið mánaða síðani

Áhugin fyri at varðveita slupp er ikki bara avmarkaður til høvuðsstaðin og Klaksvíkina. Fuglafjørður, sum í síni tíð var ein bygd við ikki so fáum sluppum, hevði fingið sluppina Bjørgvin. Hetta hendi fyri góðum ári síðani — í juni í fjør.

Ein nevnd arbeiddi við

málinum og skuldi seta hana í stand. Nevndin royndi at fáa pening til vega, men tað gekk ikki so væl.

Í summar fór hon at leka so mikið, at hon skuldi pumpast í heilun.

— Tey vóru nógvir, sum vóru áhugaðir, og hildu hana lens, og gjørdi eitt stórt

arbeiði. Tað eiga teir stóra tøkk fyri, sigur Herluf Bertelsen.

— Tað er spell at vit ikki finga varðveitt sluppina, tí hon hevur eitt stórt mentunarlígt virði.

Herluf Bertelsen sigur, at nú í summar fór hon at leka so illa, og at taka hana upp kostaði nógvir pengar, tí var einki annað at gera enn at sleppa hana í stóra pott!

Myndin útsir Bjørgvin, tá hon framvegis var omansjógv. Myndin er tikin í vár

st-tíðindi

Framhald frá síðu 6

tilvega betri samstarv millum partarnar á arbeiðsmarknaðinum, einahelst í tilfurskomnum londum.

Í seinastuni eru fleiri nýggj lond, ið hava fingið limaskap í ILO, teirra millum Bahama-oyggjar, Mozambique og Angola. Alheims arbeiðssamgongan hevur nú tilsamans 132 lond sum limir.

87★ av øllum vanlukkum á sjónum henda á náttartið

Alheimsstovnur undir ST um tryggjan av sjófolki

Krivið um, at fiskimenn eiga at duga at svimja, veksur alsamt, men stórir munur er á at svimja ávíst strekki í eini svimjihøll og so at bjarga sær, um ein dettur yvir borð fult ilatin í ringum sjógv. Tí verður stóðugt arbeitt fyri at leggja til rættis skeið fyri fiskimenn og sjófolk annars, so at hesir kunnu læra, hvussu teir best kunnu bjarga sær, um vanlukkan hendir.

Ein fronsk kanning visar, at 87% av øllum vanlukkum á sjónum seinastu sjeið árinu hendu á náttartið. 50% hendu, tá ið skipini vóru á heimveg, 25% tá ið skip vóru á veg til fiskiskap og 25% á sjálvum veiðikinum. Ildið verður, at ein høvuðsorsøk til vanlukkur á havinum er, at mennir eru ov møddir og tí hava ilt at klára seg.

Ein annar vandi er óansni. Eitt dømi: fiskitrolari nærkast landi, hildið verður ikki neyðugt at nýta radio- ella radar, men kanpliga kemur mjørkin — sum eitt skot, og áðrenn nakrar varnar fer skipið á land.

Stytttri arbeiðstíð fyri neyðuni

Flestu vanlukkurnar henda tó orsakað av navigasjons-mistøkum, ikki júst tí, at skiparin hevur ikki nóg góðan kunnleika til starv sitt, men av tí at hann hevur so nógv um at vera í senn, at tað er ógjørlegt hjá honum at greiða alt, ella tí, at hann hevur latið skipið og manning uppí hendurnar á manni, ið kanska ikki er so stinnur á brúnni, sum hann átti, meðan hann

sjálvur fær sær eina hvíldarløtu. Mangar frágreiðingar hava eisini vist, at ofta verður siglt uppá gjøt, og at sjókortini liggja ónýtt í onkrari skuffu.

Alheimsstovnurin ILO, ið virkar fyri at bota um arbeiðsviðurskiptini bæði á sjógv og landi, mælir til at stytta um arbeiðstíðina til skips fyri at økja um tryggleikan hjá hvørjum einstøkum. ILO heldur, at rimuligt er við 8 tíma arbeiðsdegi ella 48 tíma arbeiðsviku. Fleiri fakfeløg krevja samstundis, at maður skal eiga rætt til 6 tíma hvíld í einum í samdøggrinum.

Av týðningi fyri tryggleikan er eisini, hvar ið manningin verður hýst. Mangur maður er dottin fyri borð ella er vorðin álvarsliga løstaður, meðan hann í illveðri bardi seg fram til brúna at taka røðursvakt, frá koyggju síni fremst í skipinum. Ein serstøk ILO-samtykt ásetur, hvussu manningar-rúmini eiga at vera umborð á fiskiskipum. Ikki einans eru í hesi samtykt ásetanir um, hvar tey eiga at vera í skipinum, men eisini um ventilasjon, ljós o.s.fr., alt við tí ið hyggja at tryggja manningini best møgulega undir øllum viðurskiptum, bæði í arbeiðs- og frítíð.

Fiskiskapur eigur

at vera tryggjað starv

Tryggjleiki til skips er ein alheims spurningur. Triggjar alheimssamgongur hava tí virkað fyri at gera fiskiskap á víðum havi til eitt meiri tryggjað starv. Hesar samgongur eru: ILO, matvøru og búnaðarstovnur Sameindu Tjóða FAO og ráðgevandi sjóferðslustovnurin I.MCO. Eitt úrslit av samvinnuni millum hesar stovnar er 1. partur av bókaútgávu »Code of Safety for Fishermen and Fishing Vessels«. Hesin 1. partur er nevndur »Safety and Health Practice for Skippers and Crews«, og mangt og hvat er at læra í hesum fyrsta bókaparti, sjálvt hjá fiskimonnum, ið halda, at teir virka undir korum, ið eiga bestu tryggingarásetanir.